

derfor ere ingenlunde de Betingelser opfyldte, som man altid maa kræve opfyldte, naar saadanne Bevillinger skulle kunne gives Medhold.

De følgende af Udvalgets Indstillinger ere af mindre stor Betydning. Der er foreslaaet Bevilling til en Elev i Restaurationfaget ved Malerisamlingen paa Christiansborg Slot, hvilken Udvalget ikke har antaget at være nødvendig. Der er endvidere foreslaaet Bevilling til Malerisamlingen paa Fredensborg; man har fundet, at denne Malerisamling ikke var paa sit rette Sted paa Fredensborg, og at den derfor helst maatte komme i Forbindelse med de øvrige Samlinger, som have, hvorved den aarlige Udgift, der nu fordres, ikke vilde foranlediges. Med Hensyn til Udvalgets Indstilling under Nr. 15, at „forskjellige og tilfældige Udgifter“ nedsettes med 4,000 Rbd., da maa jeg hertil kun bemærke, at Aarsagen til, at man har foreslaaet, at disse 4,000 Rbd., der ere opførte til at betale 2 Malerier, der i sin Tid ere bestilte af Kong Christian den Ottende, ikke bevilges, ikke er, fordi man antog, at Statskassen kunde unddrage sig Betalingen af disse Malerier, men fordi der ikke forelaae noget, hvoraf man kunde see, at det virkelig vilde blive muligt at tilfredsstille Kunstneren paa denne Maade, da man vidste — det var af Ministeriet meddeelt, — at der var gjort den Kunstner, hos hvem disse Malerier vare bestilte, et Forslag om en saadan Erstatning, men der var, uagtet temmelig lang Tid var hengaaet, aldeles ikke indløbet noget Svar. Under saadanne Omstændigheder antog man, at det vil være at foregribe Spørgsmaalet, om man vilde bevilge en bestemt Sum dertil.

Cultusministeren: Jeg skal kortelig fremsætte de Bemærkninger, som jeg finder Anledning til at føie til, hvad der er fremsat af den ærede Ordfører om de Poster, som for Diebliffet ere under Forhandling. Med Hensyn til den første Post, der angaaer en lille Capital, som tilhører det naturhistoriske Museum,

saar troer jeg ikke at maatte modsætte mig det Forslag, der er stillet af Udvalget, uagtet jeg ikke af mig selv har fundet mig foranlediget til at andrage paa, at denne lille Capital, som andre særskilte Fonds, inddrages i Statskassen, fordi, som det allerede vil fremgaae af hvad der yttredes af Ordføreren, denne Capital dog havde en anden Stilling end lignende separate Fonds. Det har aldrig kunnet være Tanken at samle Fonds, hvorved man i Tidens Længde skulde udrette noget Betydeligt for Musæet og ligesom give dette en Selvstændighed og Uafhængighed af Statskassen; denne lille Capital er ganske tilfældig kommen tilstede ved en Overdragelse af en usædvanlig stor, men for Musæet ikke videre interessant Solvstufse til Mynten, og Capitalen blev opbevaret til engang ved een eller anden Leilighed at forbruges til Gunst for Musæet. Naar den nu gaaer ind i Statskassen, saa kan jeg kun ønske, at man vil bevare Erindringen om, at Staten engang for denne Capital har modtaget et virkelig Vederlag, der var i Musæet, og at man vil lade denne Erindring gjælde som et Motiv, naar der skulde blive Spørgsmaal om, i et enkelt Aar extraordinairt at gjøre noget for dette Museums Tilvært. — Hvad angaaer den i Betænkningen under Nr. 11 omhandlede Huusleieunderstøttelse for 2 Medlemmer af Akademiet for de skønne Kunster, saa kan jeg ikke ganske indrømme, at det forholder sig saaledes, som af den ærede Ordfører blev anført, at disse Huusleieunderstøttelser vare betingede ved det Samme, som gjaldt for andre Understøttelser af Raadessecretariatet, nemlig Vedkommendes Trang; det skulde jo rigtignok antages at være en almindelig Forudsætning for Alts, hvad der udtaltes af hiint Secretariat, men jeg troer, at Mange med mig vide, at man under den tidligere Finantsbestyrelse ikke tog det saa nøie, og ligesom beroligede sig ved at bevilge en Udgift, som man ellers ikke vilde have bevilget, ved at sætte den paa et andet Sted.